Bütün ülkelerin
proleterleri birleşin!

KAVGA VE YORUM

Tanklarla gelen
devrimle gitmelidir!

İŞÇİNİN SESİ

Karkerên hemû
welatan yekbin!

Yıl: 7, Sayı: 144
27 Aralık 1980

TKP EŞGÜDÜM KOMİTESİ LAĞANÜSTÜ T PLANDI

Ülkemizde faşist bir yönetimin başa gelmesiyle baskı ve terör aldı yürüdü. Lenin'in dediği gibi, "yalnızca can çekişen sınıflar baskıdan korkarlar". Kapitalizmin her adımıyla, gelişen, güçlenen proletaryaya, onun komünist öncüsüne düşen ise dönemin ciddi bir değerlendirmesini yapmak, bu temelde devrim savaşını yürütmektir. Bu özel sayımızda sunulan TKP EK Kararları'nın tüm devrimcilere ışık tutucu olacağına inanıyoruz.

Duyuru

Türkiye Komünist Partisi Leninci Yöre ve İl Komitelerine, Partililere,

Türkiye Komünist Partisi Eşgüdüm Komitesi Olağanüstü Toplandı

Türkiye Komünist Partisi içinde ortaya çıkan Leninci-oportünist kavgasında, Leninci güçlerin uyumlu çalışmasını sağlamak amacıyla *TKP Leninciler Konferansı* tarafından kurulan Eşgüdüm Komitesi olağanüstü olarak toplandı. Leninci parti örgütlerinin Konferans sonrası çalışmalarını ve 12 Eylül faşist darbesinin ülke siyasal ortamına getirdiği yeni durumu değerlendirdi. Parti siyasal hattında ve günlük çalışmalarda ortamın gerektirdiği düzenlemeleri gerçekleştirdi.

Konferans, partili yoldaşları ve partidışı komünistleri TKP'de oportünizmin ezilmesi, yarım yüzyıldır toplanmayan 5. Kongre'nin toplanması için savaşa kaldırma görevini koymuştu. Bu görev üstün başarıyla yerine getirilmiştir, getirilmektedir.

Konferans, partimizin Leninci yöre, il, bölge ve semt komitelerinin kurulması ve Lenincilerin yurt çapında tek bir siyasal tutumla davranmaları görevini koymuştu. Bu görev başarıyla sürdürülüyor. Tüm kadroların tek bir siyasal tutumla davranmaları, sınıf savaşımı deneyimine ve ideolojik derinliğe bağlı olarak giderek gelişiyor.

Konferans, TKP'ye Marksçı-Leninci bir program hazırlanmasını ve bu taslağın tartışmaya sunulmasını istemişti. Program çalışmaları sürdürülmektedir.

Konferans, merkez organla parti örgütlerinin ve üyelerin sürekli iletişim içinde olmalarını istemişti. Bu görev de başarıyla sürdürülmüş ve merkez organla haberleşme pek çok parti örgütü için alışkanlık olarak yerleşmiştir. Bu görev üzerinde dikkatleri azaltmamak, 12 Eylül faşist darbesinin yarattığı koşullarda daha da arttırmak gerekir.

Konferans, çeşitli düzeylerde sendika, propaganda, gençlik ve kadın bürolarının kurulması görevini koymuştu. Bu bürolar kurulmuştur. Büroların çalışmalarındaki başarı oranı, görev alanına ve bölgelere göre farklılıklar göstermiştir. En başarılı çalışmayı yürüten, sendika bürosu olmuştur. Önümüzdeki dönemde büro çalışmalarına daha büyük önem verilmelidir.

Konferansın koyduğu düzenli ve yaygın yayın dağıtımı görevi ancak belirli ölçüde gerçekleştirilebilmiştir. Ülkede eylem yürüten öteki tüm illegal hareketlerle kıyaslanamayacak denli iyi olan yayın dağıtımımız, bizim hedeflerimizi tutturur bir düzeye ulaşamamıştır. Faşist darbeyle girilen yeni ortamda en büyük çabayı bu yönde seferber etme gereği açıktır. Merkezi dağıtım ağı hızla yetkinleştirilmelidir. Ayrıca, *tüm* il komiteleri merkez organı çoğaltmakla yükümlüdür.

Konferans kararlarını ve tutanaklarını yayınlama kararı kısmen yerine getirilmiş ve kararlar yayınlanmıştır. *Konferans Tutanakları* da zaman geçirmeden yayınlanmalıdır.

Konferansın parti örgütleri önüne koyduğu ideolojik eğitim görevi genel olarak başarıyla yerine getirilmiştir. Bazı örgütler üstün başarı göstermişler, bazı örgütler geri kalmışlardır. Komünist Partisi için ideolojik birliğin önemi ortadadır. Bu konuda çabalar yoğunlaştırılmalıdır. Ayrıca, bir örnek eğitim sağlanabilmesi için bir *eğitim kitabı* hazırlanmalıdır.

Arkası 2. sayfada

ÖZEL SAYI

EK KARARLARI

Duyuru

Baştarafı 1. sayfada

12 Eylül darbesiyle devrimci durum geçici olarak bastırılmış, zaten sınırlı olan demokratik özgürlükler tümüyle yokedilmiş, bir süre gideceği belli olan bir gericilik dönemine girilmiştir. Bu ortamda kadroların korunması ama yığın bağlarının kopmaması, illegal çalışmanın yetkinleştirilmesi can alıcı önem kazanmıştır. Bu nedenle, partilinin çalışmasına yardımcı olmak için bir *güvenlikli çalışma el kitabı* hazırlanmalıdır.

İçine girdiğimiz yeni dönemde disiplin en başa alınması gereken bir konudur. Komünist Partisi için Lenínci disiplin her zaman kilit öneme sahiptir ama hele bugün ideolojik-bilimsel temelle beslenen çelik disiplin, varlığımızı sürdürebilmenin koşuludur. Tüm parti örgütleri, tüm partililer komünist disiplini örnek bir düzeye ulaştırmalıdırlar. Partimizin eski tüzüğü bu göreve yardımcı olabilecek bir tüzük değildir. En kısa zamanda bir geçici *tüzük* çıkarılmalıdır. Eşgüdüm Komitesi'nin ve yöre ve il komitelerinin onayından sonra, Kongre'ye dek parti örgütlerinin çalışmalarında bu tüzük bağlayıcı olacaktır. Kongre tüzüğe son biçimini verecek ve onaylayacaktır.

TKP Eşgüdüm Komitesi olağanüstü toplantısı, Konferans'dan bu yana geçen süre içinde ve 12 Eylül faşist darbesi ardından EK Üst Bürosu'nun ve merkez yayın organının siyasal tutumunu oybirliğiyle onaylamıştır.

Toplumsal yaşamda bir yıl çok kısa bir zamandır. Böyle kısa bir süre içinde hepiniz üstün bir özveriyle savaştınız, etkin bir örgüt yarattınız. Ülke içinde gerçek devrimci güçlerle, Kürt ulusal hareketiyle sağlam kardeşlik bağları kurdunuz. Kardeş komünist partiler arasında, Türkiye komünist hareketinin sorunlarının çözülmesi yönünde candan bir istek giderek güçleniyor... Şimdi yeni ve güç bir dönem başlıyor. Bu dönemde ancak ideolojisi ve siyaseti doğru, kafası ve yüreği demir gibi kadrolar ayakta kalabilecektir. Yoldaşlar, birbirinize kenetlenin. İşçiyi, emekçiyi bu zor gününde yalnız bırakmıyoruz. partimizin, onların çıkarlarından ayrı hiçbir çıkarı yoktur.

Nesnel güçle gelen, nesnel güçle gider!

Tanklarla gelen, devrimle gitmelidir!

Yaşasın Komünizm!

Türkiye Komünist Partisi
Eşgüdüm Komitesi
29 Kasım 1980

Bildiri

12 Eylül 1980 öncesinde devrimci durum hızla olgunlaşıyordu. Ülkemiz derin bir ekonomik-toplumsal çöküntü yaşıyordu. İşçi-memur ücretleri sürekli düştü, işsizlik çığ gibi büyüdü. Tekelci burjuvazinin ülkeyi yönetemezliği daha da derinleşti. Yaşamın her alanında anarşi egemen olmaya başladı. Artan sömürü ve ezgiye sessizce katlanmak istemeyen yığınların hareketliği yükseldi. Grevler yaygınlaştı. Barikat çarpışmaları, yerel ayaklanmalar ortaya çıktı. Ne var ki, devrimci güçlerdeki dağınıklık, hiçbir parti, hiçbir örgütün devrimci durumun gerektirdiklerini yerine getirmeye hazır durumda olmayışı nedeniyle öznel öğe nesnel ortamın gerisinde kalıyordu. Direnişler büyük ölçüde kendiliğinden hareketler olarak gelişiyordu.

Bu gelişim boyunca Türkiye işçi sınıfı köleliğe boyun eğmeyecek, tarihsel görevini başarabilecek güçte, savaşkan öncü sınıf olduğunu gösterdi. İzmir ayaklanması hem bu gerçeği bir kez daha kanıtladı, hem ülkede sınıf savaşını bir üst aşamaya yükseltti. Ancak, öznel öğenin geri kaldığı, karşı-devrim saldırısının yoğunlaştığı koşullarda, işçi sınıfımızın çeşitli kesimlerine burjuva ve küçük burjuva duygular yayılmaya başladı. Devrimci güçler İzmir ayaklanmasının yarattığı ortamdan da toparlanma yolunda yararlanamayınca, bir süredir gelişen bu eğilim 1 Mayıs 1980 taktik yenilgisi ve kesimsel çıkarlar uğruna yürütülen aşamalı grevler çıkmazının sonuçlarıyla birleşti. Devrimci cephede moral bozukluğu ve gerileme iyice yaygınlaştı. Bu genel gerileme içinde Fatsa, Çorum gibi zorbalığa yüksek düzeyde karşı çıkışlar, büyük ölçüde tekil sıçrayışlar olarak kaldı. Küçük burjuvazi ve onun siyasal örgütleri hızla pasifist-teslimiyetçi, siyaset dışı bir tutuma kayarken az sayıda küçük burjuva devrimcisinin çıkışları yığınlarla bağlanma yeteneği gösterememiş tekil yiğitliklerden öteye gitmedi. Tekeldışı burjuva ve onun siyasal örgütleri ise, finans kapitalin egemen olduğu bir toplumda bağımsız bir güç olarak faşizme-emperyalizme-tekellere karşı savaşım veremeyeceklerini bir kez daha gösterdiler. Tüm yaptıkları, faşist diktatörlüğün gelişini kolaylaştıracak yolları döşemek oldu.

Devrimci durum, Kürt sorunun Türkiye devriminde tuttuğu önemli yeri de ortaya koydu. Derin köklü - sayısız kollu bir canavar olan ulusculuk, bu dönemde Türkiye proletaryası ile Kürt ulusal hareketi arasındaki birliği engelleyen en önemli unsur oldu.

Tüm bu olumsuz gelişmelerde, 12 Eylül faşist darbesinin gelişinde TKP' nin oportünist yöneticilerinin tarihsel suçu vardır. Devrimci durumu görmek istemeyen ve işçi sınıfının görmesini de engellemeye çalışan TKP üst yönetimi, bunalımdan devrimci bir çıkış yerine aşamalı, reformist bir taktiği savundu. İşçi sınıfı üzerindeki sosyal-demokrat görüşlerin etkisini kırmak, tekeldışı burjuvazinin partisi CHP'yi emekçi yığınlardan soyutlamak, proletaryayı devrimci eyleme çıkarmak gibi devrimci durumla birlikte acilleşen görevlerini yerine getirmedi. İşçi sınıfının savaşımını tekeldışı burjuvazinin kabul edebileceği sınırlar içinde tutmaya çalıştı. Kemal Türkler'in yığınsal cenaze törenini teslimiyetçi bir gösteri sınırları içinde boğmaları, oportünistlerin 12 Eylül öncesinde bağışlanmaz son ihaneti oldu.

TKP üst yönetimi yıllarca Türkiye'de faşizmi MHP ile sınırlı gösteren pasif belgilerle ajitasyon yaptı. Asıl olası olanı, faşizmin Türkiye'ye "demokratik ve yurtsever ordumuz" eliyle yerleştirilmek istendiğini gözlerden sakladı, "ulusal değerlere saygı" kılıfıyla ordu kuyrukçuluğu yaydı. Böylece 12 Eylül darbesinin toplumsal-psikolojik ortamının hazırlanmasına yardım etti.

Oportünistler etkin oldukları sendikalarda, kesimsel çıkarlar için kademeli grevlerle işçi sınıfının devrimci enerjisini boşa harcadılar. Legalizme, sendikalizme battılar. Fraksiyonculuğu tasfiyeciliğe yükselttiler ve bunu Birleşik Legal İşçi Partisi çalışmalarıyla bir üst düzeye çıkardılar. Böylece yığınları ortamın gerektirdiği örgütlerden yoksun bıraktılar. Güçlü illegal örgütlerin eksikliği, varolan legal örgütlerin de hızla çökmesine katkı yaptı.

TKP Lenínci kanadı, ülkedeki nesnel ortamın devrimciliği ile öznel öğenin geri kalışı arasındaki çelişkinin doğurduğu olumsuzlukları bilimsel serinkanlılıkla saptadı. Bunalımdan, henüz yaşamın kapamamış olduğu devrimci çıkış yolunu gösteren tek devrimci siyasal hareket oldu. Hesaplaşmanın bitmediği, halk sınıflarının gücünün tükenmediği koşullarda geri çekilmek değil yüklenmek gerektiğini, faşizmin gelişini engelleyecek tek gücün yığın çıkışları olduğunu söyledi. Olgunlaşan devrimci durumda yığın çıkışlarını dev bir 1 Mayıs, genel grev, emekçi mahallerinin, Kürt halkının, emekçi

EK KARARLARI

köylülerin ayaklanması, orduda isyan vb. düzeyine ulaştırmak gerektiğini belirtti. Bunları tek bir devrim yatağında birleştirebilmek için devrimin doğrudan propagandasını taktiklerinin ağırlık noktası yaptı. Bu görevin, yasal sınırlara hapsolmayan örgüt biçimleri gerektirdiği gerçeğinden hareket etti. Tüm yasal hayallere karşı savaştı. İşçi sınıfını küçük burjuva ve burjuva duygu ve düşüncelerden kurtarmak, onlara güven vermek, örgütlemek, yığınlarla birlikte saldırıyı hazırlamak için ana halka olarak, "savaşarak örgütlenme" hedefini koydu. TKP Leninci kanadının çalışmaları partiyi devrime hazırlamak, bunun için de 5. Kongre'yi toplayarak partinin Leninci birliğini sağlamak göreviyle bağlı olarak sürdü. TKP Leninci kanadının, savaşan öteki örgütlere karşı tutumunda hareket noktası, ortak savaşım için çalışmak oldu.

Ne var ki TKP Leninci kanadı, yüksek ideolojik etkinliğe rağmen bu kısa sürede ülkenin siyasal gelişmelerine yön verebilecek örgütsel-nicel güce ulaşamazdı.

Burjuvazi, üstünlüğünü ustaca kullandı. Ekonomik bunalımı emperyalizmle bağları arttırarak çözmeye çalışan finans kapital, bu siyasetinin doğurduğu çalkantıları bastırmak, yönetemezlik sorununu çözebilmek için devletini halk sınıflarına karşı güçlendirmeye koyuldu. Sıkıyönetimle, baskı yasalarıyla, adım adım, sürekli ve sistemli bir biçimde devrimci güçleri ezmeye yöneldi. 1 Mayıs 1980'deki taktik utkusuyla bu süreç hızlandı. Derinleşen ekonomik, toplumsal, siyasal bunalımı artık şiddetten başka bir şeyin çözemeyeceği bir noktaya gelindi. Devletin yıllarca ilerleyen faşistleşmesi süreci, gerekli birikimi sağlamıştı. Emperyalizmin bölgedeki genel siyasetine de uygun düştüğü bir anda, emperyalizmin onayını ve desteğini alarak Türkiye'de finans kapital, 12 Eylül askersel darbesi ile açık diktatörlüğe geçti.

14 Eylül bildirisiyle TKP Leninci Eşgüdüm Komitesi Üst Bürosu, yerleştirilmek istenen iktidarın bunalımı tersinden çözmeye çalışan faşist bir iktidar olduğunu saptadı. Faşist cuntanın kanlı bir terörle devrim güçlerini dağıtmaya, halkı sindirmeye, devrimci durumu söndürmeye ve istikrarlı bir faşizme varmaya çalışacağını söyledi. Ağırlaşan koşullara rağmen devrimci durumun henüz sürdüğünü ve faşizmin böyle bir ortamda topluma tepeden yerleştirilmeye çalışılıyor olmasını o günün özgüllüğü olarak belirledi. Buna karşı savaşın yolunu gösterdi.

Troçkistlerden Maoculara, menşeviklerden sosyal demokratlara uzanan çok geniş bir siyasal yelpaze ve menşeviklerin etkilediği bazı kardeş komünist partiler askersel cuntaya askersel cunta demekten öteye gidemezken yaşam TKP Leninci Eşgüdüm Komitesi Üst Bürosu' nun 14 Eylül tarihli bildirisinde açıklanan görüşleri kısa sürede doğruladı. Faşist cunta geçtiğimiz üç ay içinde şovenist-Atatürkçü bir demagoji çevresinde küçük burjuvazinin bir kesimini kendisine yığınsal taban yapmada, faşizmin korporatif toplum ve devlet düzenine ulaşmada, emekçi yığınların savaşımını boğmada yol aldı. *Devrimci durumu bastırdı.* Ülke bir gerici stabilizasyon dönemine girdi.

Bu dönemde finans kapital Türkiye' yi emperyalistleştirmeye, devlet tekelci kapitalizminin işleyişini buna uygun bir biçimde ulaştırmaya çalışıyor, çalışacaktır. Ekonominin askerselleştirilmesi, devletin uzantısı faşist sendika, üretimi arttırmak için işletmelerde faşist-bürokratik disiplin, işgücünü bu programa boyun eğdirmek için atılmış ilk adımlardır. Bugün ülkeyi yöneten askersel cunta, finans kapitalin yalnız üst düzeyde bir aracı değil, finans kapitalin bir kesiminin ta kendisidir. *Üniformalı finans kapitaldir.* Ekonomide Türkiye ölçüleri içinde askersel endüstri kompleksinin, OYAK ve benzeri finans-kapital kuruluşlarının doğrudan yöneticisidir.

Ülkenin içine girdiği yeni dönem barışçıl, reformist bir dönem değildir. Finans kapitalin bunalımı tersinden çözmeye çalışması, Türkiye gibi bir ülkede işçi sınıfını kırmaya yönelmesi anlamına gelir. Ekonomik bunalım sürüyor. Burjuvazinin çıkar birliği içinde hareket edemiyor olması sürüyor. Türkiye finans kapitali için yayılmanın yaşamsal bir sorun durumuna geldiği bu dönemde bölgemizde yer yer sıcak savaş sürmektedir. Halkımız faşizmin kara yüzünü kendi yaşamında, ilk elden tanıyor. Reformist düşlerin yıkılması, ordunun varlık nedeninin daha iyi anlaşılması devrimci bilinçlenme sürecini hızlandırıyor. Faşizme karşı tepkinin tabanı genişliyor. Bu olgular Türkiye'de devrimci durumun çok daha güçlü bir biçimde yeniden ortaya çıkmasının koşullarını hazırlamaktadır.

Faşist cuntaya karşı savaşta amacımız 11 Eylül 1980'e dönmek değildir. Faşist cuntanın ayaklar altına aldığı tüm demokratik hakları sonuna dek savunacağız, bu savunuyu devrim amacına bağlayacağız. Demokratik hakları gerçekten savunmanın tek yolu, yurdumuzda faşizmi, emperyalizmi, işbirlikçi tekelci kapitalizmi halkın devrimiyle parçalamaktan geçiyor. Nesnel güçle gelen nesnel güçle gider. Tanklarla gelen, devrimle gitmelidir.

12 Eylül darbesinden bu yana oportünistler, küçük burjuva pasifistleri, faşist cuntaya ileri adım attırmak, gerçek Kemalistlik konusunda ders vermek, "ehven-i şer" ile uzlaşmak için "savaşarak" işçi sınıfına ihanet etmeye devam ettiler.

TKP'nin Leninci kadroları geçen üç ay içinde illegal çalışmayı yetkinleştirmek, önemli fabrikalarda ve semtlerde halkın içine gömülü, yığınlarla bağlı illegal devrimci merkezler oluşturmak, faşist cuntanın barbarca saldırısına uğrayan Kürt halkının ve öteki kesimlerin cuntaya karşı savaşan örgütleriyle savaş birliği kurmak için büyük bir enerjiyle çalıştı. Bu çalışmalar sürecektir. Öte yanda, TKP'nin Türkiye dışındaki Leninci kadroları faşist cuntayı sergilemek, Türkiye'de faşizme karşı savaşanları güçlü bir uluslararası destek sağlamak doğrultusunda çok yol aldı. Bu çalışma da daha etkin biçimlerde sürecektir.

Dünya komünist hareketinin ideolojik birliğinin parçalandığına, bir bütün olarak sağa kaydığına, sorunları çözmeninn yolunun açık ideolojik tartışma olduğuna ilişkin *Sosyalizm Üstün Gelecektir* adlı broşürümüzde açıklanan yargılar Afganistan ve Polonya olaylarından sonra faşist cuntayla birlikte Türkiye devriminin özgül sorunları çevresinde de kanıtlandı. Dünya komünist hareketi içinde, faşist cuntayı tam da Troçkistlerin ve sosyal-demokratların yaptığı gibi, sınıflar üstü bir ordunun ülkeyi bunalımdan çıkarmak için hükümet dizginlerini ele aldığı, sağ ve sol terörizme vuran bir askersel yönetim olarak değerlendiren kardeş komünist partileri çıktı. TKP'nin Leninci kadroları Sovyetler Birliği'nin dünya devrimci merkezi olduğunun nesnelliğini bir an gözden kaçırmadan yalnış görüşlerin düzeltilmesi için çalışacaktır. Emperyalizmin giderek daha saldırgan bir siyaset izlediği bu dönemde dünya devrimci sürecini iyi kavramak Türkiye devriminin dünya devriminde tutacağı önemli yeri net olarak görebilmek TKP Leninci kanadına tarihsel bir sorumluluk yüklüyor. Bugüne dek doğru Marksçı-Leninci ideolojinin ışığında, yaşamın önünde yürümesini bilmiş TKP Leninci kesimi, sınıf savaşımının bu aşamasından da ülke çapında tek seçenek olmak yolunda ilerleyerek çıkacaktır.

Türkiye Komünist Partisi
Eşgüdüm Komitesi
29 Kasım 1980

EK KARARLARI

Parti içi durum ve g"revl rimiz

TKP Leninciler Konferansı'ndan bu yana geçen zaman içinde Leninci kesimin etkinliği arttı, Leninizm güçlendi.

Konferans, 49 yıldır yapılmayan 5. Kongre için savaşımın önemini vurgulamış ve Leninci kesimi bir kanat olarak örgütlemişti. Konferans, parti içi durum açısından doğru taktiği şöyle belirlemişti: Bir yandan parti içi savaşımın yükseltilmesi, partinin savaşkan kadrolarının Leninci kanada kazanılması, öte yandan toplum içinde olağan parti çalışmasının yürütülmesi, yeni yoldaşlar kazanılması.

Konferansın hemen ardından. Eşgüdüm Komitesi'nin yöneticiliği altında Leninci kadrolar örgütlenmeye daldılar. Yöre-il-bölge-semt komiteleri oluşturdular. "Ana halka örgütlenmedir" direktifi tüm örgütü sardı. Leninci örgütler, hem ideolojik düzeyi ve disiplini yükselterek nitelik olarak, hem de devrimci duruma uygun propaganda-ajitasyon çalışması ve eylemlerle nicelik olarak güçlendiler. Dönemin getirdiği karmaşık görevlerin altından başarıyla kalktılar.

Genç ve hızlı gelişen Leninci hareketin eksiğinin yanlışının olması kaçınılmazdı. Hareketimiz bunlardan da ders çıkararak, dönemin temel sorununu, varolma sorununu başarıyla çözdü.

12 Eylül öncesinde, TKP Leninci kanadının siyasal etkinliği yüksek bir düzeye ulaşmıştı. Leninci kanat, bu etkinliği kucaklayabilecek, ülkedeki siyasal gelişmelere yön verebilecek nitel güce hızla erişecek yoğun bir örgütlenme sürdürüyordu. Pek çok bölgede oportünist kesime göre öne geçmeye başlamıştı. 1 Mayıs Mersin mitingi ve İzmir Maden-İş Kongresi bunun kanıtlarıdır. 12 Eylül faşist darbesi geldiğindeı Leninci yerel örgütler ve merkez organları etkin çalışan bir yapı kurmuşlardı. İşçi sınıfı içinde kökleşmeye, sendikalardan ses getirmeye başlamışlardı. Devrimci ajitasyon-propaganda çalışmalarını geliştirmişlerdi.

TKP'nin başını tutan oportünistler Lenincilere karşı saldırılarını sokak kavgaları, ihbarcılık, yalan ve entrikalarla sürdürdüler. Konferansla birlikte Leninci kanadın artan ideolojik-siyasal-örgütsel etkinliği, TKP tabanında kaynamayı arttırdı. Tabanın baskısı oportünist yöneticileri "ideolojik savaşıma" zorladı. Saldırıların yanısıra yürütülen bu "ideolojik savaşım", Marksizm-Leninizme ihanetin ve ideolojik savaşımın iftira, karalama ve çarpıtma düzeyine indirilmesinin ibret verici bir örneği olmaktan öteye gidemedi.

TKP Leninciler Konferansı'nın yarattığı etkiden telaşa kapılan oportünistler, derme çatma bir "MK Plenumu" topladılar. Tüzüğü çiğneyerek, MK üyeleri V. Dursun ve V. Demir yoldaşları "plenum"a çağırmadılar. Lenincilerin örgütsel olarak yenildiğini, ama henüz ideolojik olarak yenilmediğini, söyleyen "plenum" raporu, oportünizmin tasfiyeciliğini,çiftlikçiliğini vefraksiyonculuğunu kendi ağızıyla itiraf etti... Bu "plenum", oportünizmin iflasını noktaladı.

Lenincilerin partiden atıldığı iddiası, yaşam içinde TKP üst yönetiminin öznel bir düşü olmaktan öteye gitmedi. Kendilerinin parti tabanından soyutlanma süreci hızlandı. Bu dönem, açık tartışmadan korkan ve demokratik bir kongreden kaçan oportünistlerin iyice köşeye sıkışmasıyla sona erdi. 12 Eylül faşist darbesi, bir anlamda, her geçen gün gücünü yitiren, kadroları çürüten ve legal örgütlerde çaresizlik içine düşen oportünizmin imdadına yetişti. Oportünistler, ideolojik, örgütsel her türlü çaresizliklerini artık "Amerikancı cuntanın dayattığı çok ağır baskı koşulları" gerekçesi arkasına gizlemeye çalışacaklardır!

Geçtiğimiz dönemde ortacı oportünist ekip parti yönetimindeki etkinliğini pekiştirdi. Lenincilere karşı sağ oportünistlerle birleşmeleri ve açık ideolojik tartışmanın mantığı sonucu konumları iyice sağa kaydı. Bugün ortacı, sağ oportünist ayrımı, artık tek tek konularda değişik görüşleri tanımlama kolaylığı sağlamak içindir.

12 Eylül faşist darbesiyle bugün arasındaki geçiş döneminde oportünist kesimde büyük bir dağınıklık ve kadro kaybı gözlendi. Faşist cunta oportünistlere karşı özel bir siyaset izliyor. Oportünistlerin etkisi altındaki savaşkan yoldaşlara karşı, devrimcilere uyguladığı yöntemlerin aynısını kullanırken, teslimiyetçi-pasifist unsurlara karşı hoşgörülü davranıyor. Şimdilik, "sen bana faşist deme, ben sana kötü davranmayayım" alışverişi sürüyor. Bu nedenle oportünistler üst düzeydeki işleyişi sürdürebiliyorlar. Ancak parti örgütünün tabanında ve sempatizan halkada yalnız başına bırakılmışlığın bozgunu yayılmaktadır. 12 Eylül darbesinin faşist niteliğini gizleme siyasetinin neden olduğu şiddetli bir ideolojik kargaşa egemendir.

Leninci kesimde, gericilik dönemi koşullarının doğal sonucu olarak İşçi Muhabir Gurupları'nda bir daralma oldu. Ne var ki, parti örgütü gelişimini sürdürüyor. Keskin dönemeçleri önceden gören ve örgütü buna hazır tutan hareketimizde, 12 Eylül faşist darbesi, hiçbir şaşkınlığa neden olmadı. Avrupa' da ise Leninci hareket yerden fışkırırcasına büyük bir gelişmeye girdi. Menşevizmin kalesi olan birçok yerde, Leninciler üstülüğü ele geçirme yolundadır. Sözün kısası, "birbuçuk yılın varolma savaşı başarıyla sonuna vardırılmıştır. Yarınlar neyi getirirse getirsin bu bayrak artık yere inmeyecektir."

Partimizin en önemli örgütlerinde Leninci kesim oportünistlerle karşılaştırıldığında ya öndedir, ya da etkin bir örgütsel güce sahiptir. Parti içi savaşım önemini yitirmedi. Çeşitli bölgelerde Leninci hareketin gelişmesindeki zaman farklılıkları ve 12 Eylül faşist darbesi sonrasında oportünist kesime egemen olan ideolojik-örgütsel kargaşanın yarattığı olanaklar nedeniyle, oportünistlerle birlikte davrananlar arasından kazanabileceğimiz çok sayıda yoldaş vardır.

Önümüzde ağır bir gericilik dönemi, faşizm var. Bu dönemde devrimci örgütler için güçten düşme ve gerileme kaçınılmaz değildir. İdeolojik düzeye ve örgütsel yapıya bağlı olarak bunun önüne geçilebilir. Gericiliğin geçici utkusunun devrimci örgütlerde bir bunalım ortamı yaratması önlenebilir.

TKP'nin Leninci örgütü, karşı-devrimle savaşmak için en hazırlıklı örgütlerden biridir. Leninizm bu ağır dönemden de yüzünün akıyla ve daha güçlü olarak çıkacaktır. Kadroların korunması ve parti organlarının güçlü illegal örgütlenmesi, düzenli ideolojik eğitim, yayın dağıtımı, fabrika parti guruplarının geliştirilmesi, ülke içinde ve ülke dışında faşizmin sergilenmesi çalışmalarına büyük bir enerjiyle sarılalım. Önümüzdeki dönemin görevleri bunlardır. İşçi sınıfı hareketinin çelik çekirdeği bu temelde gelişecektir. Bu çekirdek, varolan ve dönem değiştikçe ortaya çıkacak olan legal örgütler içinde de etkisini yayacaktır.

Koşullar ne denli ağır olursa olsun, bu görevler 5. Kongre'yi toplama görevi ile örülerek yerine getirilecektir. 5. Kongre'yi toplamak hedefi, faşizmi devirmek, devrimi utkuya ulaştırmak görevlerine TKP'yi hazırlamak ile eş anlamlıdır.

Türkiye Komünist Partisi
Eşgüdüm Komitesi
29 Kasım 1980

EK KARARLARI

Cezaevindeki yoldaşlarımızla dayanışmamızı yükseltelim

Bugün ülkemizde faşist diktatörlük komünistlere, ilericilere azgınca saldırıyor. 12 Eylül darbesinden bu yana, her hafta en az 10 yurtsever katledildi. Bu, sansürlü basının gözlerden saklayamadığı kadarıdır. İşkencelerden cezaevlerine sağ olarak varabilmek şans oldu.

Ülkemizde 50 binin üzerinde siyasal tutuklu, cezaevlerinde gözaltında çürütülüyor. Buralarda insanlık dışı uygulamalar, işkence ve dayak sürüp gidiyor.

Faşizmin insanlık dışı terörü işçi sınıfının savaşını durduramayacaktır. Hapise düşenler için savaşın yalnızca yeri ve biçimi değişiyor. Öte yandan yanlışlardan dersler almış, daha deneyimli ve kararlı bir işçi sınıfı hareketi için için gelişiyor.

Yoldaşlar,

Cezaevlerinde TKP'nin Leninci kanadının üyeleri de var. Faşist diktatörlüğe karşı savaşımızın bir parçasını bugün hapishanelerde bu yiğit yoldaşlarımız sürdürüyor.

İl ve yöre komiteleri kendi yörelerinde bulunan cezaevlerindeki yoldaşlarımızı, savaş arkadaşlarımızı, her alanda desteklemek, tüm sorunlarıyla ilgilenmekle görevlidirler. Menşeviklerin hapisteki devrimcileri "Allaha" emanet etmeleri biz Lenincilere uymaz.

Hapisteki yoldaşlar,

Faşizmin cezaevlerindeki baskı ve zorbalıklarına boyun eğmiyorsunuz. Faşist cuntanın, hapishanelerdeki "sağ ve solu barıştırma", devrimci kararlılığınızı yumuşatma girişimlerini bozuyorsunuz.

Hapishaneleri, devrimci savaşımımızdan çalınmış bir zaman olarak değil, sınıf savaşının en sert biçimler aldığı bir okul olarak değerlendiriyorsunuz.

Hapishaneye düşmüş, partimiz dışındaki hareketlerden devrimcilerle savaş arkadaşlığı kurmak, ideolojik tartışmayı yükseltmek, onları partimize kazanmak görevlerini sürdürüyorsunuz.

Komünist moralimizi, Komünist onurumuzu, burjuvazinin kirli ayakları altında çiğnetmiyorsunuz. Burjuvazinin sizi savaştan alıkoymak, sizi ezmek çabaları boşunadır. Sizler bu çetin sınavdan çelikleşmiş kadrolar olarak çıkacak, işçi sınıfının utkusuna daha güçlü katkıda bulunacaksınız. Çarlığın zindanlarına, Nazi toplama kamplarına, Batista'nın işkence evlerine, Saygon hapishanelerinin kaplan kafeslerine rağmen ülkesinde devrimi gerçekleştirmiş kadroların yaşamı hepimize örnektir.

Şan olsun halkımızın yiğit evlâtlarına!

Faşizmi kahredeceğiz!

Hapishanelerini başlarına yıkacağız!

İleri demokratik halk devrimini gerçekleştireceğiz!

Türkiye Komünist Partisi
Eşgüdüm Komitesi
29 Kasım 1980

Parasal sorun

12 Eylül'de erke geçen faşist cunta devrimci durumu geçici olarak bastırdı. Karşı-devrimin saldırısıyla birlikte komünistlerin görev ve sorumlulukları da ölçülemez derecede arttı, artıyor. Girdiğimiz gericilik dönemi, kendisine uygun yeni yöntem ve taktikler istiyor. İllegal parti örgütlerini yetkinleştirip, geliştirmek, kadroları korumak, savaşacak güçleri toparlayıp faşizme karşı halk ayaklanmasına hazırlamak görevleri komünistlerin üstün özveri ve yaratıcılıkla çalışmasını gerektiriyor. Komünist partisinin yeni döneme uygun görevleri başarıyla yerine getirebilmesi bir bakıma örgütün maddi teknik olanaklarını güçlendirmekten, parasal sorunları çözebilmekten geçiyor.

Parasal konular, aynı zamanda örgütsel işleyişin bir aynasıdır. Geçen yıl toplanan TKP Leninciler Konferansı bu nedenle parasal sorundaki Leninci anlayışı koydu. Yanlışları gösterdi. Yine de yanlış anlayışların izleri tam silinmedi. Konferans kararlarını içine sindiremeyen yoldaşlar çıktı.

Menşevikler, örgütleri hazır paraya alıştırdılar. Örgütlerin "Ekmeklerini taştan çıkarmayı" öğrenmesini önleyerek, devrimci yaratıcılık ve özveriyi öldürdüler. Örgütlerde dışardan destek arama, giderek "dışardan bir güç gelse de şu devrimi yapsa" gibi anlayışlar gelişti. Bu yol Lenincilerin reddettikleri bir yoldur.

Bir başka yanlış da "özel sorunlar"a yanaşımdır. "Ben örgütüm için yaşamımı tehlikeye atıyorum, örgüt de özel sorunlarımın çözümünde bana yardımcı olsun" anlayışıdır. Genel olarak üyeler özel sorunlarını kendileri çözmeli ve buna ek olarak örgüt sorunlarını da çözmelidirler. Parti, bununla birlikte, eğer varsa, olanakları ölçüsünde üyelere yardım eder.

Yöneticisi, yönetileni ile tüm parti üyelerinin özveri düzeyini arttırmak; gözlerimizi yukarıya, üst örgüte değil, aşağıya yığınlara çevirmek; yeni güçler seferber etmek, yeni olanaklar yaratmak. Bu Bolşevik çözümdür. Yığınlarla yoğun bağlar kurmamızın faşist baskılarla sınırlanmaya çalışılacağı gericilik döneminde bu ilkeleri yaratıcı bir biçimde özveriyle uygulamak günün görevlerinin üstesinden gelebilmenin en önemli koşullarından biridir.

Türkiye Komünist Partisi
Eşgüdüm Komitesi
29 Kasım 1980

EK KARARLARI

Ek: Bildiri

TKP Eşgüdüm Komitesi Üst Bürosu, darbeden hemen sonra aşağıdaki bildiriyi yayınladı. Bildiride sözü geçen bazı durumlar, faşist darbeden bu yana doğal olarak değişti. Ancak bildiri, keskin bir dönemeç ardından yaptığı net değerlendirmeyle kalıcı bir değer kazandı. Bu nedenle, Eşgüdüm Komitesi'nin kararlarıyla birlikte Üst Büro bildirisini de yayınlıyoruz.

Partimiz Üyelerine, İşçi Sınıfına,
Halkımıza,

Emperyalizm ve tekelci burjuvazi, devrimci durumdan karşı-devrimle çıkabilmek, derin ekonomik-toplumsal bunalımı tersinden çözmek amacıyla, gerici generaller eliyle faşist bir darbe yaptı. Yerli tekelci burjuvazi bu darbe ile bir de Türkiye'nin emperyalistleşmesinde ve devlet tekelci kapitalizminin işleyişinde önemli bir aşamaya ulaşmayı amaçlıyor.

Faşist cuntanın ilk andan başlayarak parlamentoyu, anayasayı ve siyasal partileri feshetmesi, görülmedik boyutlarda tutuklamalara girişmesi, üretimi arttırma ve ihracata dönük üretime yönelme çağrısı, karşı devrimin amaçlarını hiçbir kuşkuya vermeyecek biçimde sergiliyor.

Faşist cuntanın iktidar olabilmesi, karşı-devrimci güçlerin, devrimin örgütlü güçleri karşısındaki göreceli güçlülüğünü gösterir. Ne var ki, bu sallantılı ve güvenemeyecekleri bir üstünlüktür. Yurdumuzun ekonomik ve toplumsal gerçekleri, halkımızın istemleri, faşist darbeye karşı işleyecektir. Öte yanda, emperyalizmin ve tekelci burjuvazinin torbasındaki bu son koza başvurmak zorunda kalışı, onun işçi sınıfı ve halk karşısındaki güçsüzlüğünün kanıtıdır.

Devletin, yıllardır ilerleyen faşistleşmesi sürecinde bu cunta bir *nitelik* sıçramasıdır. Generaller cuntası, faşizmin korporatif toplum ve devlet düzenineulaşmayı amaçladıklarını gizlemiyor. Faşist devletin monolitik yapısına ulaşmayı amaçladıklarını gizlemiyor.

Generaller cuntası, yurdumuzdaki devrimci durumun üç öğesine karşı açık bir programla gelmiştir. Evren'in konuşması bunları madde madde sıralıyor.

Faşist cunta baş örgütlü hedef olarak komünistleri gösteriyor. Bunlar arasında da "istiklal marşı yerine enternasyonali söyleyenler" diyerek TKP'nin Leninci kesimini, *İşçinin Sesi* hareketini özel olarak vurguluyor. Örgütlü devrim güçlerinin bugünkü sayısal gücünün dökümü değil, sınıfsal içgüdüsü ona ana düşmanı seçtiriyor.

Faşist cuntanın en önemli bir hedefi de Kürt halkının ulusal kurtuluş hareketini boğmaktır. Türkiye Kürdistanı'nın bir kan gölüne çevrilmemesi Türk ve Kürt halkının ortak savaşının yükseltilmesine bağlıdır. Kürt ulusal hareketinin cuntanın baş hedeflerinden biri olması, aynı zamanda bu hareketin Türkiye devriminin önemli ve vazgeçilmez bir parçası olduğunun kanıtıdır.

Faşist cunta şimdi son hızla kanlı bir terörle devrim güçlerini dağıtmaya, devrimci durumu söndürmeye, halkı sindirmeye ve istikrarlı bir faşizme varmaya çalışacaktır. Buna izin vermeyelim.

Yurdumuzda henüz faşizm yerleşmemiştir. Faşizmin tabandan bir hareket olarak değil, tepeden generaller cuntasıyla topluma yerleştirilmeye çalışılması, siyasal ortamın *bugünkü özgüllüğünü* belirliyor. Bu özgüllük, anti-faşist, anti-emperyalist, anti-tekelci ve anti-sömürgeci devrim hareketine faşizmi yerleşmeden devirmek için önemli dayanaklar sağlıyor: Ekonomik ve toplumsal bunalım sürüyor. Devrimci durum sürüyor. Burjuva devletinin çıkar birliğinde hareket edemez yapısı sürüyor. Devrimci güçler kadrolarını büyük ölçüde koruyor. Geniş çapta silahlı halkımız silahlarını elinde tutuyor. Burjuva liberal güçleri sert bir biçimde karşıya alarak yapılan, parlamentonun, anayasanın ve siyasal partilerin feshi, faşist cuntaya karşı tepkinin tabanını genişletmiştir. Ordunun emir-kumanda zinciri içinde bir bütün olarak cuntanın altında yer alması, emperyalizmin ve tekelci burjuvazinin en çok istediği bir durumdu. Fakat, ordunun, içindeki çıkar çatışmalarını ve siyasal farklılıkları perdeleyen biçimde iktidara gelişi, aynı zamanda faşist cuntanın en önemli zaaflarından birini yaratmıştır. Şimdi bu çıkar çatışmaları ve siyasal farklılaşmalar iyice kızışacaktır. Zincirleme darbeler olasılığı vardır. Faşist cunta, dünya ilerici kamuoyunda büyük bir tepki ve "faşizme karşı devrim" için güçlü bir kampanya yaratacaktır. Türkiye devrimci güçlerinin faşizme karşı savaş birliğini kurma zorunluluğu ve olasılığı ölçülmez biçimde artmıştır. Halkımızın, faşizmin kara yüzünü ilk elden yaşayarak kavraması, onun devrimci bilinçlenme sürecini ölçülmez biçimde hızlandıracaktır. Faşizmin, ordu eliyle dayatılmaya çalışılması, emperyalizmin ve finans-kapitalin ülkedeki son güvenilir dayanağı olan ordunun varlık nedenini halkımıza daha iyi ve daha çabuk anlatacaktır.

Faşist cuntaya karşı savaşta amacımız 11 Eylül 1980'e dönmek değildir. Faşist cuntanın ayaklar altına aldığı tüm demokratik hakları sonuna dek savunacağız, bu savunuyu devrim amacına bağlayacağız. Bu darbe ile ülkemizde devrim ve karşı-devrim çıplak biçimde yüzyüze gelmiştir. Demokratik hakları da gerçekten savunmanın tek yolu, yurdumuzda faşizmi, emperyalizmi, işbirlikçi-tekelci kapitalizmi halkın devrimiyle parçalamaktan geçiyor.

Tüm halk güçleri, bu arada TKP Leninci kesimi illegal çalışmayı yetkinleştirmeli, propaganda ve ajitasyon çalışmalarını yeni duruma uyarlamalı ve yaygınlaştırmalıdırlar. Tekil gurupların çıkışları yoldaşça ikna yoluyla önlenmeli, tüm devrimci güçlerin eşgüdümlü çalışmaları sağlanmalıdır. Varolan yerel halk örgütlenmeleri ne pahasına olursa olsun korunmalı, önemli fabrika ve semtlerde, bölgelerde halkın içine gömülü yığınlarla bağlı illegal devrimci merkezler oluşturulmalıdır. Partimizin Leninci örgüt yöneticileri, sorumlu oldukları bölgelerdeki tüm devrimci güçlerle düzenli görüşmek, bilgi alışverişi yapmak ve çalışmalarımızdan onları haberdar etmekle yükümlüdürler.

Emperyalizm ve yerli finans-kapital, bu darbe ile yurdumuzda devrimci durum ülke çapında krize yükselmeden işin başını kesmek istemiştir. Darbenin anlamı burada yatıyor. Ne var ki darbenin kendisi bile yığınları ayaklandırabilir, ülke çapında krizi yaratabilir. Komünistlerin ve tüm devrimcilerin görevi bunu sağlamaya çalışmaktır. Ajitasyon ve propagandamızla, yığın çalışmamızla halk ayaklanmasını hazırlamalı, bu nesnel aşama gelene dek ise ayaklanma aşaması gelmişçesine davranışlardan sakınmalı, kadroların korunmasına olağanüstü titizlik göstermeliyiz. Devrim yolu halkı bilinçlendirmekten ve önündeki görevlere hazırlamaktan geçiyor.

Devrim yenilmedi!
Halkım silahını bırakma!
Faşizme karşı halk ayaklanmasına!

Türkiye Komünist Partisi
Eşgüdüm Komitesi
Üst Bürosu
14 Eylül 1980